

Зазжбицы (*у конь*), *sf. pl.* Vétér. la fève.

Зангравамъ (*на билардъ*), *va.* débuter.

Заимъ и -минъ (*турки солдатъ*), *sm.* un zaïm.

Закакво, *conj.* pourquoi.

Закалъмъ, *va.* égorger, couper la gorge à.

Заканвамса (*гоня карезъ т.*), *vr.* tirer ou prendre vengeance de, garder rancune, avoir de la rancune.

Заканване (*карезъ т.*), *sn.* la rancune, vengeance, vendetta *f.*, ressentiment *m.*; || *fam.* le retentum; || на страна -то, rancune à part.

Заканевачт, *ка, с.* rancunier, ère; || *fam.* rancuneux, euse.

Заканителенъ, *adj.* vindicatif.

Закарвамъ, *va.* emporter, emmener, rabattre; || (*на каль*), engraver; || (*накъ назадъ*), remettre.

Закачалникъ, *sm.* un agresseur.

Закачамъ и -чвамъ, *va.* pendre, attacher avec des épingle, accrocher; 1. toucher, attendrir; 2. commencer, débuter, naître; 3. (*нѣкого*), *fam.* asticoter; 4. (*накъ*), raccrocher, 5. (*платната*), *Mar.* larder; 6. (*работа*), *fig.* enfourner; 7. *fig.* remuer; 8. *Jur.* intenter; 9. *Méd.* encliquer; 10. -ca, *vr.* se pendre, s'accrocher à, se raccrocher à, se prendre, pointiller; || taquiner. **Закачване**, *sn.* l'initiative *f.*, accrochement *m.*; 1. *Mar.* l'affourche *f.*; 2. котка ради —, ancre d'affourche; 3. ортома ради —, cable d'affourche, *m.*

Закаченъ (*за стропалено дърво*), *adj.* encroué.

Закачителенъ, *adj.* taquin; -ло, -nement

Закачителность, *sf.* la taquinerie.

Закачка, *sf.* un tour d'adresse; || *pl.* -чкы, la singlerie.

Закачникъ, *sm.* le mobile.

Заклетникъ, *sm.* un conjurateur, comploteur, juré *m.*; || поредъ на иснафски -ници, la jurande.

Заклетничество, *sn.* la jurande.

Заклеть, *adj.* assermenté, juré; || еждба на -ты, *Jur.* le jury et juri.

— **оцѣнилникъ**, *sm.* un prud' homme.

— **сждиникъ**, *sm.* un juré.

Заклещеватся (*за кучета*), *v. imp.* ils laissent, ils mâtinent.

Закливамъ, *va.* adjurer; 1. (*діаволъ*), exorciser; 2. (*нѣкого*), conjurer; 3. -ca, *vr.* jurer; || (*за*), conspirer.

Закливане, *sn.* le serment, adjuration, obsession *f.*; || (*діаволъ*), l'exorcisme *m.*; || (*въ сждинца*), *Jur.* caution juratoire *f.*

Закълневачъ, *sm.* un exorciste.

Закълнивамъ, *va.* assenserter.

Закълниване, *sn.* la conjuration, adjuration *f.*

Заключевамъ, *va.* fermer à clef, renfermer; serrer; 1. (*накъ*), refermer; 2. (*по на мѣсно или накъ*), resserrer; 3. (*и.мамъ въ*

себи-си свойства), participer de; 4. (*направльмъ съюзда*), contracter.

Заключалка, *sf.* le barreau, fermoir, bracon *m.*

Заключенъ, *adj.* sous clef, part. clos.

Заключливъ, *adj.* fermant.

Заковавамъ, *va.* fixer, condamner; || (*изновъ съ гвоздей*), reclouer; || (*monz*), encloquer.

Заковаване, *sn.* l'enclouure *f.*

Закованъ, *adj.* ferré.

Заколливъ, *adj. fam.* tuable.

Заколь, *sm.* noeud de la gorge, *m.*; || Anat. pomme d'Adam, *f.*

Законенъ, *adj.* légitime, loyal, legal, valable, valide, juridique; -онно, -мент; 1. съ — на чинъ, de droit, de plein droit; 2. припознаване -онно незаконно дѣте, la légitimation; 3. припознавамъ -ино едно дѣте, *va.* l'égitimer; 4. права го -онно, *va.* valider.

Законна добывка (*процентъ*), *sf.* le taux. — наследственность (*на прѣстолъ*), *sf.* la légitimité; || придръжникъ на —, un légitimiste.

— часть, *sf.* Jur. la légitime; || което са относя до —, Jur. légitimaire, *adj.*

Законно наследіе, *sn.* Jur. la légitime. — рождане, *sn.* la légitimité. [lolidit *f.*]

Законность, *sf.* la légalité, légitimité, va-

Законодавательенъ, *adj.* législatif; -ло, -vement.

— давателна мошъ, *sf.* la législature.

— давателно съbrane (*и ѿрбле на събирането my*), *sn.* la législature.

— давателство и -знане, *sn.* la législation.

— давачъ, *ка с.* législateur, trice; || -вателенъ, *adj.*; || първый — на всякой езыкъ, le tyran des langues.

— знане, *sn.* la jurisprudence.

— знаецъ, *sm.* un praticien.

— получилинникъ, *sm.* un catéchiste.

Законъ, *sm.* la loi, foi, religion, règle *f.*; 1. (*за храната*), loi annonaire; 2. имамъ сила

-ть, *va.* faire loi; 3. въ — прѣписанъ, légal, *adj.* 4. криво тълкувамъ —, *vn.* faire violence à la loi; 5. нѣмамъ нито въра нито —, n'avoir ni foi ni loi; 6. по —, de droit, de plein droit; 7. позволенъ отт -ть, licite, *adj.*; 8. пріимамъ —, *va.* voter; 9. развалимъ —, *va.* désobéir.

Законы (*на вѣты Германцы*), *sm. pl.* lois rupuaires *f.*; 1. злоуборѣбене на —, *fig.* la prostitution; 2. изводъ -ны, *Jur.* le promptuaire; 3. права или давамъ —, *va.* légitérer; 4. противорѣчие въ —, l'antinomie *f.*; 5. сборникъ —, le bulletin; 6. който са управлява съ свои —, autonome, *adj.*

— [s'enterrer, s'ensevelir.]

Закопавамъ, *va.* enterrer, enfouir; || -ca, *vr.*

Закоравелъ ечемычецъ (*въ око*), *sm.* Méd. la grêle.